

mum for alle Laansøgerne. Jeg haaber, at vi under de Forhandlinger, som dette Lovforslag, antagelig vil blive underkastet i et Udvalg, ville prøve paa, om det er muligt at komme op dertil. Det er, som sagt, for mig Hovedpunktet, at gøre de Husmandsbrug, der oprettes efter dette Lovforslag, saa vidt muligt selvstændige. Maa jeg sige, at jeg er enig i alt væsentligt i de Udtalelser, der faldt under denne Sags Behandling forleden Dag. Dog faldt der en Udtalelse fra det ærede Medlem for Grenaa (N. Pedersen), der var Ordfører i denne Sag, som jeg ikke fuldt ud kan underskrive. Det ærede Medlem udtalte, at det ahang ikke af Jordloddernes Størrelse, hvorvidt disse Husmandsbrug bleve selvstændige, det kom ikke an paa, om de havde 5, 6 eller 10 Tdr. Land, men, tilføjede det ærede Medlem, det afhænger fuldstændig af den Mands Dygtighed, der kommer i Besiddelse af Lodden. Dette er jo ikke ganske rigtigt, og jeg tror ogsaa, at der i Almindelighed er en anden Opfattelse. Jorden er absolut Grundlaget, og man kan ikke sige, at det ikke afhænger af Arealets Størrelse, om de vedkommende blive selvstændige eller ikke. Det, som har været den ledende Tanke, ogsaa for det Udvalg, der sidst var nedsat om denne Sag, har været dette: at naa op til en saadan Størrelse for Lodderne, at man kunde vente, at de vedkommende kunde faa en betrygget og selvstændig Tilværelse for Fremtiden. Det var maaske nærmest en Fortalelse af det ærede Medlem, jeg tror, at han ser paa denne Sag med fuldstændig de samme Øjne som jeg. Jeg er vis paa, at han vil indrømme, at det i høj Grad kommer an paa Arealets Størrelse. Lige saa sikkert som det er, at adskillige kunne føre en selvstændig Tilværelse paa et mindre Areal end andre, lige saa givet er det, at der ogsaa for disse Husmænd er mange Forhold, der gribe ind med. Sygdom, Held med deres Bedrift og deres Kreaturer spiller jo ved Siden af Dygtigheden en meget væsentlig Rolle. Jeg mener derfor, at hvis det kunde lykkes os at komme opad med Summen og derved ogsaa med Størrelsen, vilde vi have gjort et meget væsentligt Skridt til at gøre Indehaverne af disse Husmandsbrug til selvstændige Jordbrugere for Fremtiden.

Husmændene have ogsaa gennem deres Organisationer udtalt, at de ønskede at faa 6,000 Kr. Forrige Gang vi havde denne Sag til Behandling, havde vi ikke saadanne Organisationer, hvis Mening vi kunde faa at vide. Det have vi faaet

sidan. — Nu ved jeg nok, at nogle have ment 6,000 og andre 7,000 Kr., og at der maaske er enkelte, der privat mene, at man skulde gaa endnu lidt højere op, men Hovedsummen af Udtalelserne i denne Retning tyde dog paa, at det, man anser for ønskeligt at naa til, er 6,000 Kr., og jeg gentager det her, at siden vi havde Loven til Behandling sidst, ere Priserne baade paa Jord, paa Materiale, paa Kreaturer og paa Arbejds løn stegne. Hvis det ikke var saaledes, havde Landbrugsministeren med sine 5,000 Kr. naaet det samme Standpunkt, som var Mindretallets i sin Tid, da vi sagde 4—5—6 Tusinde Kr. Jeg skal henstille, om det ikke var muligt at finde Former, hvorved det kunde lykkes os at naa op til det, som Mindretallet i sin Tid ønskede, nemlig 6,000 Kr. Jeg erkender, at Loven giver den højtærede Minister en vis Handlefrihed, saa at han kan tillade Oprettelsen af Husmandsbrug, hvis Værdi er over 5,000 Kr. Denne Tilladelse er given i Slutningen af §. 7, og jeg føler mig overbevist om, at ligesom der allerede under den nuværende Landbrugsminister er blevet oprettet adskillige Husmandsbrug med en Værdi af over 4,000 Kr. i de Egne, hvor Jordpriserne ere særlig høje, saaledes vil der næppe være noget i Vejen for, at vi, saa længe vi have den nuværende Landbrugsminister, oftere kunne naa op over 5,000 Kr.; men vi vide jo ikke, hvor længe det vil lykkes den nuværende højtærede Landbrugsminister at være Leder af Landbrugets Interesser, og derfor synes det mig bedre, om vi fik lovfæstet de Regler, vi skulde have paa dette Omraade. Maa jeg tilføje, at fordi vi gaa højere op, ere disse Penge jo ikke kastede ud af Vinduet, som det undertiden kan ske paa andre Omraader, som vi lovgive om. I denne Sag komme Pengene en saa stor og samfundsnyttig Sag til gode, at disse Penge ganske sikkert komme igen med Rente. De Smaa-udgifter, som Staten har ved at betale Renteforskellen og Omkostningerne ved denne Lov, komme vist nok til fulde igen ad anden Vej, f. Eks. ved den indirekte Beskatning, og selv om vi skulde anvende lidt flere Penge til dette samfundsnyttige Formaal, tror jeg, de ere anvendte godt, og at de ville give fuld Rente.

Et Punkt i Lovforslaget, som jeg er noget ked af, er § 20, der vedrører noget i samme Retning, som det, jeg nu har omtalt. Her indeholdes en Begrænsning af, hvor megen Jord disse Husmænd maa drive, og det bestemmes, at Ejeren kun